

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Pe pošti prejeman velja: Za celo leto predplačan 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.

V administraciji prejeman velja: Za celo leto 12 gld., za pol leta 6 gld., za četrt leta 3 gld., za en mesec 1 gld. V Ljubljani na dom pošiljan velja 1 gld. 20 kr. več na leto. Posamezne številke veljajo 7 kr.

Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in velja tristoletna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat; 12 kr., če se tiska dvakrat; 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, ne frankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniških ulicah h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniš nedelje in praznike, ob 1/6. uri popoldne.

Štev. 182.

V Ljubljani, v četrtek 9. avgusta 1888.

Letnik XVI.

Častitim volilcem v velikovškem volilnem okraju!*)

Dné 14. avgusta bote stopili na volišče, da volite poslanca v deželni zbor za velikovski okraj. Zmiraj ste se ob takih priložnostih častno bojevali na volilnem bojišču zoper svoje nasprotnike. Imeli ste zato tudi v deželnem zboru zastopnika, ki se je vedno krepko potegoval za Vaše pravice in za vse, kar bi koroškim Slovincem sploh, posebno pa Vam, slovenskim kmetom in volilcem koristilo. Njega ni več! Bog ga je k sebi poklical po zasluženju plačilo. Kdo bo v prihodnje prevzel butaro, katero je nosil rajni Andrej Einspieler neutrudljivo toliko let?

Dragi rojaki! Pokojni Vaš zagovornik mi je kot svojo oporoko izrekel željo, naj prevzamem po njegovi smrti izdavanje „Mira“ jaz. Njegova volja mi je sveta; zato sem se tega dela poprijel. Od več strani se je izrekla zdaj tudi želja, naj prevzamem še poslanstvo v deželnem zboru, ako mi dajo volilci svoje zaupanje. Tudi to hočem storiti.

Dragi rojaki! Neustrašeno bi zagovarjal Vaše pravice tudi jaz, če bi mi izročili častno nalogo, katero je imel Vaš prejšnji zastopnik v deželnem zboru ter me izvolili za svojega poslanca. Kmetijskih starišev sin sem in med kmeti živim. Vem torej, kje da slovenskega kmeta čevlji žuli. Zmiraj bi očitno in neustrašljivo zagovarjal v deželnem zboru Vaše želje, kakor jih zagovarjam brez vsega strahu v „Miru“, ki se ravna po géslu: „Vse za vero, domovino in cesarja“. Nikomur nočem krivice delati, pa tudi ne bom dopustil, da bi se delala krivica nam.

Volilni možje! Za nas bodo prišli boljši časi le potem, če bomo zavedni in značajni možje, in če se bomo stanovitno in pogumno potegovali za svoje pravice in svojo reč. Zdaj imate priložnost, da pokažete svoje moštvo. Naši nasprotniki bi najraje videli in delajo na to, da bi koroški Slovenci ne imeli nobenega poslanca v deželnem zboru. Potem bi lahko govorili in se hvalili, da je Slovincem na Koroškem že odklenkalo, da Slovenec na Koroškem nema ničesa več govoriti.

Kdor je torej izmed Vas veren kristijan, kdor je hvaležen sin slovenske matere, kdor je zvest podložnik našega cesarja, ne bo volil moža, katerega priporočuje nemško-liberalna stranka.

Ne pozabite besed: „Kdor noče brata za brata, bo dobil tujca za gospodarja!“

V Podkloštru, dné 7. avgusta 1888.

GREGOR EINŠPIELER, fajmošter in izdajatelj „Mira“.

*) Časnikarska naša dolžnost je, da objavimo gorenji volilni oklic, kar z veseljem storimo; vendar pa prosimo, da nam rodoljubi enake stvari, tičeče se važnih slovenskih vprašanj, pošiljajo isto dobo, kakor drugim slovenskim listom. (Op. vredništva.)

Srednje šole v Avstriji.

II.

Na jedno žalostno prikazen moramo tu opozarjati s številkami, namreč — na veliko ubožnost slovanskega dijaštva. Ko je n. pr. število šolnine oproščenih — torej neimovitih — na Češkem doseglo skoro polovico vseh dijakov, Spod. Avstrijska ni imela niti tretjine (samo 2134 izmed 7178 na gimn., na realkah celó 1114 od 4225). To je menda odvisno od števila židov, kajti dasi je na Dunaji (Spod. Avstrijskem) nekaj več židov nego na Češkem (95.058 in 94.449), je število židovskih dijakov na spodnje-avstrijskih gimnazijah 1749 in na Češkem 1944; jasno je, da premožnejši sinovi študirajo na Dunaji, revnejši ostanejo doma na realkah, in pomisliti je na razmerje 771 židov na Spod. Avstrijskem, 548 na Češkem, kajti trgovinski živelj vedno bolj silí na Dunaj — vsled trgovske centralizacije; in dokazano je statistično, da trikrat več židov obiskuje realke, nego je to v razmerji s pre-

bivalstvom. Žal, da g. dr. J. Palacký ne navaja navedenih podatkov o revščini slovenskih učencev po srednjih šolah, toda to bôdo pač vidimo in čutimo sami tu v središču Slovenije.

Ko se čita, koliko tisoč duš prebivalstva pripada na jedno srednjo šolo, je Solnograška v prvi vrsti (1 na 56.093), Silezija (1 na 58.594), Morava (1 na 59.436), potem pa Spod. Avstrijska (1 na 61.281), Tirolska (1 na 81.751), Primorje (1 na 67.205), Kranjska in Koroška niste imenovani, dalje Češka (1 na 81.751), in minimum ima Galicija (1 na 196.579), Štirski (1 na 139.073), Gor. Avstrijska (1 na 128.419), Bukovina (1 na 123.971).

Zanimivo je temu nasproti razmerje šolnine. Šolnina je l. 1886. iznašala na vseh gimnazijah vkupe 699.654 gld., na realkah pa 341.467 gld.

Konečno še besedo o jako kočljivi zadevi, o številu propalih pri zrelostnem izpitu. Osebito slovenskim in češkim šolam se očita, da propuščajo preveč lahke dijake svoje in vsled tega polnijo svet z nepotrebnimi, nedoukimi polučeni, t. j. z inteligenčnim proletarijatom. Oglejmo si številke.

t. j. z inteligenčnim proletarijatom. Oglejmo si številke.

Izmed vseh kronovin je največ dijakov dostalo izpit na Solnograškem — ondi so bili vsi dijaki gimnazijalni, koji so se priglasili k maturi (33), tudi aprobirani; — na realkah: na Koroškem (vseh 8), na Kranjskem (5) in v Sileziji (33). Imamo torej štiri kronovine, v kojih ni propal nihče. Po jeden propal je samo na realkah v Gor. Avstriji, Solnogradskem in Štirski, dva na Tirolskem, po trije na gimnazijah v Sileziji in na Kranjskem, na realkah v Dalmaciji in v Primorji. Največ jih je propalo absolutno v Galiciji (128 izmed 914), na realkah na Češkem (23 od 409). Na Češkem se jih je malo oglasilo k maturi, samo 1169; v Galiciji šel je vsak dvanajsti dijak na gimnaziji k maturi, na Češkem petnajsti, torej skoro vsak drugi iz dolžnosti (28 razredov) — slabši se še oglasili niso, in na Moravi palo jih je trikrat več, nego pomerno na Češkem na isto število (377).

LISTEK.

Lov je pustil.

(Povest, zapisal y.)

(Dalje.)

Bilo je že precéj temno, ko dospeta v grad. Dante pové logarju, da je zasledil lovskega tatú ravno, ko je ustrelil tega srnjaka. Zastonj je Martin trdil, da on ni streljal, zapriseženemu loveu so verjeli. „Kaj si pa delal gori ob tem času, kakor prežal na zverino?“ vpraša ga logar. Na to vprašanje ni vedel Martin kaj odgovoriti, in logar je bil popolnoma prepričan, da so pravega tatú vjeli. Povedal je to knezu in ta še ves nevoljen zaradi zadnjega slabega lova, ukaže tatú kar naravnost odpeljati v sodnijsko ječo. Še vprašal ga ni za ime, ko je razdražen povelje dal. Še-le ko so Martina odpeljali v četrto ure oddaljen zapor, vprašal je logarja, kdo je lovski tat.

Zeló se je knez zavzel, ko je čul, da je njegov prihodnji žagar tako nehvaležen človek.

„Pa naj še kdo takim ljudem zaupa! Danes v jutro mu skažem ljubav, popoldne ti že tihotapi po mojem posestvu! Naj ga le kaznujejo po postavi, in potem naj si le išče službe drugod, ne na graščinski žagi!“ nejevoljen opomni knez vračajoč se v svoje sobane.

Še tisti večer se je razvedelo po vasi, da je graščinski lovec Dante zasačil Martina, ko je ustrelil srnjaka. Tudi Marjeta je čula, da so ga odpeljali v ječo. Da niti mati ne hči tisto noč niste veliko spale, je naravno. Hči je materi povedala, da je privolila Martinu v zakon, in stara ženica je bila vesela, da se je tako vse izvršilo. Skrbelo jo je tako že, kaj bo hči počela, ko jo ona v kratkem zapusti. In koliko je vredno, ako človek stanuje v svoji hiši z vsem potrebnim preskrbljen, kakor pa se potikati po zaduhlih stanovanjih, katera mora še precéj drago plačevati. Ravno ste se pomenkovali, kaj jima še vsega primanjkuje in kje bote dobile za go-

spodinjstvo na žagi potrebnih reči, ko ju običe neka znanka in pové žalostno novost, da je Martin bil popoldne na lovu, da so ga tam vjeli in ko lovskega tatú zaprli. Skoraj bi ne bili verjeli, pa skozi odprto okno slišali ste pogovore in razne opombe mimogredočih, ki so najnovejšo novico po svoje tolmačili.

„Mati, jaz ne verjamem, da se je Martin tako daleč spozabil! Ravno danes mi je slovesno obljubil, da nikoli več ne pojde na lov, gotovo je tu kaka pomota“, opomni šivilja, ko ste bili zopet sami.

„Kaka pomota bo? Prej je večkrat hodil čakati, danes je bil brez dela in slepa strast ga je zopet premotila. Moj Bog, kaka prevara! Veselila sem se že zaradi tebe, da ti ne bo treba tako pozno v noč šivati. Zadnjega pol leta škodilo ti je veliko na zdravju, ko si hotela z večjim delom pomagati ranjki Martinovki. Vsa si bleda in prepadla od dolzega čuvanja pri luči. Sedaj, mislila sem, bo tega enkrat konec, pa to naredi! Težko, če boš še kaj iz graščine dobila za šivanje.“

Družbe sv. Cirila in Metoda

redna III. velika skupščina v Ptuiju

dné 29. julija 1888.

(Konec.)

III. Po zborovanji krog 2. ure popoldne oskrbel je neumorni predsednik Ptujске Čitalnice v „Narodnem domu“ v spodnjih prostorih, velečenjeni deželni poslanec dr. Jurtele, skupen obed, osobito z ozirom na stranske zastopnike družbe sv. Cirila in Metoda, pa tudi za zborovalce zveze slovenskih pošiljnic, ki so prej krog 11. ure imeli tudi v „Narodnem domu“ svoj občni zbor. Mej obedom vzdigne se prvomestnik družbe sv. Cirila in Metoda.

Glavne misli iz napitnice Njega Veličanstvu, našemu cesarju, koje je ob banketu govoril Tomo Zupan, so nekako te-le:

„Častita družba!

Naš cesar, Fran Josip, je mož nenavadne prikazni. Ko sem pred dvema letoma bival tam v sreci Francije, v versko imenitnem Paray-le-Monial, pristopili so do mene nekateri tamošnji bivalci med drugim povdarjajoč: „Vas, Avstrijane, zavidamo za Vašega cesarja!“

In znamenit Neavstrijec, nemški učenjak, govori v svojem slavljemem delu več o naši ljubi Avstriji, ki je njemu tuja država. Elektrizovale pa so me tam naslednje njegove besede: „Nekaj se nam v Avstriji prikupuje neizrečeno dobrodejno in to je ljubezen raznih rodov do cesarske hiše.... In če potuješ po Avstrijskem, prepričaš se o tem faktu: da najpopularnejši mož v Avstriji je njen cesar. („Aus Welt und Kirche“. Hettinger II, 13.)

Častite sestre in dragi bratje! Če sodijo inostranci tako; ali ne bo nam Avstrijanom srce prekipelo ob teh tujih, nam pa tako domačih glasovih?

Ker res — s cela nenavaden je ta najpopularnejši mož, naš cesar!

Le pogledjmo tje, kjer solnce vzhaja, in ne uvidamo ga med vladarji dobrotnika, kot je cesar Fran Josip, Avstrije najpopularnejši mož. — Ko bi se podali na zahod, ne držala bi nas tam nobena tako zlata roka, kot je ona prvega in ob enem najpopularnejšega moža naše mile domovine. Sever in jug nista še imela in nimata do danes svetnega poglavarja tako usmiljenega srea, kot je naš cesar.

Milosrdno je Fran Josipovo srce! Da, milosrdno je to cesarsko srce! — Ni ga skoraj Božjega hrama v mili nam Avstriji, da bi posvečenih zvonov glasovi ne pévali slave svojemu gmotnemu dobrotniku najpopularnejšemu možu v Avstriji. — Skoraj vsaka vpepeljena vas v širnem cesarstvu se je do lepšega lica, kot je je prej imela, dvignila iz prahu prav s pomočjo darovite roke našega cesarja. — In ko je ropajoča povodenj uničevala največa mesta naše domovine, kake velikanske svote je delil takrat naš cesar. — Dobro mi je znano iz svoje ože domovine, da je znatne zneske — in to ne le enkrat! — odkazal naš cesar ponesrečencem po ognji, po vodi ali po toči koj po prvi vesti in še predno je prejel ob tem obširnejših poročil od dotičnih oblastev. Saj je spoštovani načelnik neke avstrijske kronovine meni samemu dejal: „S cela nisem v stanu razumeti, kako je sploh mogoče deliti tolikih dobrot, kot jih deli naš cesar v enomer in brez prestanka!“

Zato naj nam, častita gospoda, v cerkvi, v šoli, v družini — in v narodu naj od najsijajnejše

palace pa do najrevnejše kože odmeva: „Naš cesar, naš dobrotljivi cesar!“ — Zato naj ne bo med nami veselice, da bi se prvega ob njej ne spominjali našega cesarja.

Štirideset let nam, častiti družabniki! to leto vlada v mogočni Avstriji taka glava; štirideset let nas to rahločuteče cesarjevo srce Boga in bližnjega ljubiti uči v dejanji tako kot nobeden nas ljubiti ni v stanu. Štirideset let otiruje z vzvišenega prestola Fran Josip solze svojih podložnih; dal Bog, naj bi jih še novih štirideset let! S to zadnjo srčno željo dvignem kupo ključ: Živel Fran Josip, dobročinitelj — najpopularnejši mož v Avstriji, cesar Fran Josip na živí!“ (Frenetični trikratni: živio! živio! živio! Slava!)

S tem je bil oficijelni del vse slavnosti končan v najlepšem redu.

Mej obedom došlo je tudi več telegrafičnih pozdravov. Osobito navdušenost je razvnela brzovjaka, ki je dospela na telegrafični izraz skupščinarjev globeke zahvalnosti za poslani pozdrav, in se glasi: „Hvala liepa, Bog nas sve blagoslovi i pravedne naše želje izpuni po utočišču svetih apoštola Cirila i Metoda Strossmayer“.

Mnogi društveniki so še dlje časa ostali vkup v prijaznem pomenkovanji, da je le prehitro prišel čas ločitve zastopnikov, ki so se zopet razšli na vse meje okrog v srecu z novim pogumom k delovanju za vero, dom, cesarja.

Politični pregled.

V Ljubljani, 9. avgusta.

Notranje dežele.

Moravski deželni odbor je sklenil predlagati deželnemu zboru, naj se prihodnje leto pobira 35% deželne naklade k državnim davkom (davčna podlaga 11.067.000 gld.), to je 3% več, nego v tekočem letu. Potrebščina zvišala se bo prihodnje leto po proračunu za 320.000 gld.

Pri pogrebu **slovaškega domoljuba Andr. Hodže** je na grobu govoril duhovnik, a pretrgal mu je besedo nadsodnik Ujhely. Vsled tega je občina Szuchany vložila zoper nadsodnika pri ministerstvu notranjih zadev tožbo zaradi verskega motenja.

Vnanje države.

Papež Leon XIII. je bil minole dni bolehen, a sedaj je zopet popolnoma okreval. Dne 6. t. m. je sprejel že več oseb v avdiencah ter se je kakor navadno sprehajal po vatikanskih vrtovih. — Vatikan je poslal uljuden pa odločen ugovor ruski vladi zaradi zadnje naredbe, ki ukazuje poljski duhovščini, da mora zahtevati sodno, državljansko ali cerkveno prisego vedno le v ruščini. Po deželnih postavah mora biti duhovnik navzoč pri vsakem priseganji.

Srbski vdeleženci pri kijeviski svečanosti so se povrnilo domov. Akoravno so že poprej sklenili, da se ne vdeležijo nobene politične izjave, skušalo se je z ruske strani, da bi jih pregovorili, naj podpisajo čestitko carju. General Gruić in profesor Srečković tega nista hotela storiti.

Kakor poroča „Moniteur Oriental“, zbira **Bolgarija** ob vshodno-rumelijski meji vojake, da če treba siloma brani železnico mej Vakarelom in Belovo. — Stambulov se je zopet sprijaznil s princem in konservativnimi ministri. Storil pa je to, kakor pišejo „Hamburger Nachrichten“, še le tedaj, ko mu je izpodletelo utrditi si stališče in prvo mesto v bolgarski upravi s pomočjo sporazumljenja z Rusijo.

Kodanjski krogi niso prijazni kandidaturi **princa Valdemarja danskega**, ker po njihovem mnenju nasprotuje koristim grškega kralja in ker se bojé,

da bi se v tem slučaju sprožilo makedonsko vprašanje. „Kreutztzg.“, ki je prva poročala o tej kandidaturi, pravi sedaj, da jej odločno ugovarja brat prinčev, grški kralj Jurij, kakor je to storil že lansko leto. Po lanskim izvolitvi princa Valdemarja se je v Kodanji sešel družinski svet ter se izrekel v smislu kralja Jurija. Ker je tudi ruski car neprijazen temu načrtu, odklonil bo princ Valdemar bolgarsko krono tudi v tem slučaju, ako bi ga enoglasno sprejelo bolgarsko sobranje.

Ruske vesti oporekajo trditvi o trocarskem sestanku, priznavajo pa, da se trudi Rusija sklicati že za oktober kongres evropskih velesil, in to poglavito z namenom, da odstrani princa Koburškega. — V Moskvi so se povodom praznovanja devetstoletnice vršili krvavi cestni izgredi zoper žide. Pričeli so se pred Marijino cerkvijo, v koji je bilo krščenih trinajst židinj. Moskovski redarstveni pristav je bil z zaporom kaznovan, ker ni preprečil teh neredov.

Francoski ministerski svet pod predsedstvom Sadi-Carnotom je sklenil z vsemi, tudi najskrajnišimi sredstvi zadušiti delavsko gibanje.

Angleška zgornja zbornica je z nebitvenimi premembami potrdila postavo o krajevni upravi. — Spodnja zbornica je sprejela predlog državnega tajnika Matthews, da se dostavi Parnellovemu načrtu nekaj točk, po kojih se bo smel izdati ukaz, da se zapre vsakdo, ki bo preziral vabila.

Turško ministerstvo je sklenilo odgovoriti z okrožnico takoj italijanski noti o prisvojitvi Masave, kakor hitro se bo uradno naznanila. Akoravno politički krogi ne pripisujejo tej zadevi posebnega pomena, vendar bo Turčija ugovarjala rušenju njenih pravic do te pokrajine. Z angleške strani se sedaj očita turški vladi, da je sama provzročila italijansko prilastitev Masave, ker ni hotela potrditi angleško-turško pogodbo o Egiptu.

Mej **Turčijo** in **Perzijo** je navstal razpor. Z arzumsko pogodbo zavezali sta se obe državi, da ne bodele gradili trdnjav ob mejnih rekah. Turčija pa je vzlic temu utrdila svojo mejo ob Šat el-Arabu, čemur odločno oporeka Perzija. Angleški veleposlanik v Carjigradu je zaradi tega pozval Turčijo, naj popravi svojo napako, inčače ne velja več napominana pogodba. Ako bi ostal ta opomin brez vspeha, poskusila bo angleška vlada skoraj gotovo z noto doseči svoj namen.

Rumunski kralj je jako slabega zdravja. Pripoveduje se, da ga zelo muči nevarna živčna mrzlica. Dunajski dvor ga je povabil, naj ga s kraljico uradno obiše na svojem povratku v domovino.

Izvirni dopisi.

Iz Ljubljane, 8. avgusta. Nekoliko sem v zadregi, vzamem li v roko včerajšnjega „Slovenca“, v kojem spretno pero opisuje dve novi maši, namreč v Metliki in v Ambrusu v Suhí Krajini. Vendar smelo smem reči, da se vse posvetne veselice in slične slavnosti vrše po jednem načinu — a ne tako redke slovesnosti novih maš. In taka redka, prelepa slavnost — Quod rarum carum — vršila se je minólo nedeljo pri sv. Petru, kjer je pel novo sv. mašo novomašnik lavantinske vladikovine, č. g. Ivan Sušnik — rojen Senpeterčan. — Prvo leto prebil je novomašnik v goriškem semenišči, dve leti v ljubljanskem in četrto leto v mariborskem.

Napočilo je krasno poletno jutro; da, zdelo se je človeku, da celó priroda se usmeva in veseli tega dné. Točno ob 9. uri pomikal se je prelep spreved iz šenpeterske župnije med streljanjem topičev in milozvonečim potrkavanjem: najprej svatje, za njimi mnogobrojne družice, potem duhovščina in novomašnik v spremstvu veleč. g. umirovljenega župnika F. Missije, brata premil. gosp. knezoškofa, koji je zastopal odsotnega veleč. g. župnika Hočevarja,

„Mati! pravi mi notranji glas, da je Martin nedolžen. Tako spriden še on ni, da bi prisego prelomil. Boga je na pričo poklical, ko mi je obljubil, da ne pojde več na lov.“

„Za kaj tacega ni potreba, da bi že človek spriden bil. Dosti je, da je le lahkomišljen, da ne pomisli, kaki nasledki izvirajo iz slabega ravnanja. Stara navada, železna srajca. Kar je delal prej, storil je tudi danes, drugače bi ga ne bili zaprli... Pa ne govorive več o tem!“

Mati sede k peči in tiho moli rožni venec, hči pa dalje šiva. Na spanje tako ne more še misliti, delo naj jo vsaj nekoliko pomiri. To pa se ji ne posreči, njene misli so bile pri zaprtem ženinu.

Trudna in žalostna se že pozno vleže k počitku, še bolj trudna na jutro vstane. Ni zatisnila očesa po noči. Vedno vidi svojega ženina stoječega pred seboj, kako ji slovesno zatrjuje, da ne bo več hodil na lov. Njo, revno šiviljo, si je izbral za prihodnjo ženo, in zakaj? Največ iz hvaležnosti, ker je bolni materi postregla. Kakomilo se ji je oni večer za-

hvalil: „Marjeta! vedi, da sem tvoj dolžnik ves čas svojega življenja!“ in danes ji je zatrjeval, da hoče zdaj materi in njej povrniti, kar ste mu prej storile. Ako ga vedno misel na rajno mater spremlja, gotovo ga je ta misel varovala prelomiti storjeno obljubo.

Martin je nedolžen! Tega mnenja je bila, ko je zjutraj še vsa trudna vstala. In če je nedolžen, kdo mu ložje pomaga, kakor jaz?

Ko je mislila, da je gospoda v gradu vstala od zajutrka, obleče se bolj praznično in reče materi, ki jo začudena pogleduje, da gré po opravkih v graščino. Ženica ne vpraša hčere, kaki so ti opravki, ker na vpadlem obrazu spozna, kolike revica trpi.

Dospévši v graščino vpraša, če bi mogla s knezom govoriti.

Nekako mrzlo jo sprejme graščak, ko so mu povedali, kdo je.

„Ali si prišla za ženina prosit?“ ogovori jo. „Dekle, ne bode nič! Mislil sem, da mu povrnem uslugo, ki mi jo je storil, pa spoznal sem, da on dobrote od moje strani ne ceni. Pravili so mi tudi,

da je on prvi lovski tat v okolici, zato naj le gosposka ž njim po postavi ravna.“

„Martin je nedolžen“, vsa solzna odgovori. „Ravno včeraj mi je slovesno obljubil, da ne pojde nikoli več na lov. Jaz sem prepričana, da on je in bode tudi ostal zvest svoji obljubi. Dante ga sovrvaži že par let, ker ga enkrat ni pustil v družbi vaških fantov. Gotovo se je hotel nad njim maščevati.“

„Dekle, tako mi ne govóri! Moji lovci prisežejo, da bodo vestno svojo službo opravljali, predno jih sprejmem. Ne znaš, kam bi te taka nepremišljena trditve zapeljala?“

„Milostljivi knez, dovolite mi vsaj, da z Martinom govorim. Ako je on res kaj takega storil, ne bodem govorila nobene besede več za njega.“

„Kaj morem jaz storiti? Orožnik ga je odpeljal v sodnijsko ječo, tje pa moja moč ne seže.“

„Pa vendar bi mi lahko dali mal list, da bi mi bolj verjeli, kdo sem. Gospod sodnik mi gotovo dovolijo na Vaše priporočilo govoriti z Martinom.“

(Konec prih.)

ki se je šel lečit v novomeške Toplice. Vernega ljudstva privrelo je bilo obilo ter je stalo v gostih tolpah po obeh straneh od župnije do lepo okrašene cerkve.

Prišedši v hram božji, čitatelj moj, moral si pač pogumno postopati, da si se preril naprej: cerkev bila je v pravem pomenu besede natlačena. Po običajnem „Veni sanete“ stopi na propovednico veleč. g. Martin Malenšek, kapelan šenpeterski, ter v prekrasnem, iskrenem, skoro uro trajajočem govoru pojasnjuje pomen nove maše, daritev svete maše z ozirom na stari in novi zakon; omenja z živimi bojami, da se tudi duhovnik v svojem poklicu daruje, žrtvuje, dokaz temu, koliko duhovnikov je pobrala kuga na Kranjskem pri njihovem poklicu, n. pr. na Vipavskem, koliko pokosila kolera svečnikov v domači župniji. Povdarjal je č. govornik muke, trpljenje, zaničevanje, a tudi vzvišenost duhovskega stanja in završujoč svoj izborni govor z ginljivimi besedami: naj se spomni novomašnik pri sv. daritvi stare matere svoje in njenih skrbij zanj, bratov, pokojnega očeta, sorodnikov, osobito pa dobrotnikov, koji so mu omogočili, da je došel do tega stanja, je ljud kar plakal. In smem reči, da žive besede propovednikove, ki je govornik comme il faut, bodo še leta ostale v spominu, kedor ga je čul. „Zatorej čast, komur čast, in to v prvi vrsti g. Martinu“, takó sem čul iz mnogobrojnih ust.

Nato se prične slovesna sv. maša, koja je trajala točno do 12. ure, kajti novomašnik obhajal je svojo staro mater in sorodnike. Med sv. obredom čulo se je med verniki: „Ta jo pa zares pojel“, kajti smatrati se mora ta izrek doslovno, tako lepo-doneče in glasno jo je pel.

Po cerkveni slavnosti zbrali so se svatje in duhovniki na okusno ozaljšanem in s primernimi napismi okrašenem vrtu g. Počivalnikove gostilne na predmestju. Vrstile so se slavnosti primerne napitnice za napitnico, v prvi vrsti na sv. Očeta, presvetlega cesarja, novomašnika in rodoljubno, požrtvovalno slovensko duhovščino itd. Proti večeru razveselil je zbrano družčino s svojo prisotnostjo sloveč četverospjev ljubljanske čitalnice, gg.: Petrič, Pucihar, Štamcar in Trtnik, ter je v pozno noč s svojim milozvočnim in preciznim petjem razveseljeval prisotne svate in goste. Vsa hvala gré pa tudi kuharski spretnosti gospé Počivalnikove.

Da se je pa vsa slavnost tako povoljno izvršila dostojno in v vzornem redu, z jedno besedo, da se je omogočil dan nepozabne radosti za novomašnika samega, kakor za župnijo in župljane, omeniti moram med mnogobrojnimi dobrotniki v prvi vrsti gospo Plehanovo in njeno rodbino, predvsem pa požrtvovalnega in neumornega čast. g. Malenška. Mimogredé bodi omenjeno, da je bila to letos jedina nova sv. maša v deželnem glavnem mestu, a prihodnja leta jih bode več, kajti samo iz šenpeterske župnije nahajajo se zdaj trije gospodje bogoslovci v semenišči.

Tebi pa, dragi g. novomašnik, kojemu sem posvetil te skromne vrstice, čestitam, da si po žalostnih dnevih, po trpkih in mučnih trenutjih vzlic vsem oviram in zaprekam, kakor sem že začetkoma povdarjal, do svojega zaželjenega cilja, ker si znal voljno potrpeti, imajoč vedno pred očmi spasonosnega križa geslo: „In hoc signo vinces!“ —k.

Iz blejske okolice 5. avgusta. Res, vesele in srečne dneve imeli smo Blejci pretekli teden, dneve, kateri nam bodo vedno v prijetnem spominu ostali in kateri nam pričajo, da v „raju Kranjske“ še vedno biva Slovenec stare in zdrave korenine, držeč se svojega gesla: „Vse za vero, dom, cesarja“. In uprav prvemu delu svojega starega gesla „vse za vero“ dajali so Blejci pretekli teden neovrgljivo spričevanje tako domačinom kakor tujcem bivajočim sedaj v njihovej sredi. Vsak, kdor je videl, kako slovesno, udano in pristrčno so Blejci v minulih dneh sprejemali in pozdravljali svojega knezoškota obiskujočega njihove župnije, priznati je moral: „Ta rod je zvesto udan svojemu višjemu pastirju in zvesto hrani najdražji biser sv. vere, kateri je podedoval od svojih pradedov.“

Upam torej, da bodem č. čitateljem „Slovenčevim“ ustregel, ako jim naše slavnostne dneve o priliki knezoškovega obiskovanja ob kratkem opišem.

Takoj, ko se nam je naznanilo, da nas bodo milost. višji pastir s svojo navzočnostjo počastili, zavladao je splošno veselje tako v Zasipu kakor v Gorjah, kajti 10 let je že preteklo, odkar so po-

kojni knezoškof Janez Krisostom imenovani župniji kanonično obiskali in zakrament sv. birme delili. Pravcato tekmovanje pričelo se je med Zasipljani in Gorjani, nikdo ni hotel zaostati, vsi so hoteli kolikor se dá očitno pokazati, kako ljub in drag jim je prihod knezoškofov. Dasi je zdaj ravno obilo dela na polju in po gorskih senožetih, ter je posestniku vsaka ura draga, vendar je vsak z veseljem pričel delati priprave za knezoškofov prihod. Posebno župni vasi Zasip in Gôrje bili ste kar v lepo zelene gaje premenjeni ter prav veličastno okrašeni z visokimi mlaji, papeževimi, cesarskimi, narodnimi in štirskimi zastavami in jako okusno izdelanimi slavoloki, na katerih so bili slavnosti primerni napis. — A ne le vasi samo, tudi župni cerkvi bile ste na obeh krajih prav svatovsko opravljeni in ozaljšani za prihod višjega pastirja. V Zasipu, kjer je cerkev v jako lepem renesančnem slogu sezidana, storil je sedanji marljivi č. g. župnik Fr. Jereb, dasi je župnija mala in ne posebno premožna, že celo veliko za primerno notranjo in vnanjo opravo božje hiše, in je tudi sedaj kolikor je kratki čas pripuščal, altarje prenovil, kupil prelepo vezeni altarni prt, nove svečnike, svetilnico itd. Gorjanska cerkev pa je bila za časa sedanjega neutrudljivega č. g. župnika-zlatomašnika Kar. Tedeschi-ja že dvakrat zvnaj in znotraj popolnoma prenovljena. Letos dobila je prekrasen tlak iz domačega in tujega marmorja, dvojna stranska vrata in pročelno okno iz rudečega marmorja, nove izpovednice in sedeže v presbiteriji. Vse to jej ako lepo in solidno izdelal znani radovljiški kamnosek in podobar gosp. Ivan Vurnik. — Da se mi dopis preveč ne razširi, naj toliko o pripravah zadostuje. (Konec prih.)

Trgovska in obrtniška zbornica.

(Dalje.)

Zbornica je te sklepe posebnega odbora javila deželnemu odboru kranjskemu, mestnemu magistratu ljubljanskemu in ravnateljstvu kranjske hranilnice v Ljubljani ter je prosila, da ti činitelji pomorejo ustanoviti omenjeno strokovno šolo. Deželni odbor kranjski naznanil je že, da se je v zmislu zgorajjih sklepov posebnega odbora pravomočno izjavil visoki naučni upravi, dalje da bode mestni občini ljubljanski za plačevanje stanarine za prostore, njih vzdrževanje, svečavo, kurjavo in za postrežbo dajal letni donesek 150 gld. in za potrebno šolsko opravo, da bode prevzel tretjino troškov. Konečno naznanil je deželni odbor, da bode za ustanove vzel 150 gl. v proračun deželnega zaklada za leto 1889.

Ker je vsekakor pričakovati, da bode i mestna občina ljubljanska i slavna hranilnica pospeševala ustanovitev te strokovne šole, to je gotovo pričakovati, da se ustanovi ta šola, katero je izprožila zbornica, še tekom tega leta. (Slavna hranilnica in mestni zastop glavnega mesta Ljubljane sprejela sta že sklepe v zmislu prošnje zbornice ter je ustanovitev te strokovne šole zagotovljena, kakor smo že javili. Opomnja vredništva.)

Poročevalec priporoča potem, da se sprejmó naslednji predlogi:

1.) Trgovska in obrtniška zbornica za Kranjsko v Ljubljani obveže se, da za vsakoletno nabavo orodja, delarskega gradiva, učil itd., dá vsako leto znesek 50 gld. visoki naučni upravi v rabo za strokovno šolo za šivanje čipek in umetno vezenje, katera šola se ima ustanoviti v Ljubljani po ukazu Njega vzvišenosti gospoda ministra za uk in bogočastje od 5. januarija 1888, št. 17.974, poslanem z dopisom slavnega c. kr. deželnega šolskega sveta od 10. januarija 1888, št. 34.

2.) Za ustanove, katere naj bi dobivali učenci strokovne šole, označene v točki 1.), določil se bode vsako leto v proračunu znesek 150 gld.

3.) Predsedstvu se naroča, da izposluje potrjenje obeh sklepov pri Njega vzvišenosti gospodu trgovinskem ministru.

4.) Uloge, katere je zbornično predsedstvo radi donašanja doneskov poslalo slavnemu deželnemu odboru, slavnemu mestnemu magistratu in slavnemu ravnateljstvu kranjske hranilnice, odobré se in sprejmó na znanje.

Zbornica je sprejela te predloge jednoglasno.

(Dalje prih.)

Dnevne novice.

(Povodom cesarjeve štiridesetletnice) izročil je neimenovan domoljub gosp. okrajnemu glavarju v Postojini 1000 gld., ki se bodo razdelili v enakih

delih 40 revežem postojinskega, bistrškega in senožeškega okraja.

(Dolenjska železnica.) Gosp. cesarski svétnik Ivan Murnik odšel je danes na Dolenjsko z jako važno misijo radi dolenjske železnice in mi moremo čestitim bralcem o tem natančneje poročati. Kakor znano, naročil je deželni zbor kranjski deželnemu odboru, da sporazumno s konsorcijem za dolenjske lokalne železnice preiskuje, s katero vsoto je deželi vdeležiti se pri dobavi glavnice za zgradbo dolenjskih lokalnih železnic in v koliko utegnejo v to svrhu pripomoči drugi vdeleženci, ter da o deželni podpori potrebno nasvetuje v deželnem zboru. Ta ukrep deželnega zbora kranjskega je z veseljem pozdravila vsa Dolenjska, zlasti pa občine onih krajev, katere bode železnica vezala z drugimi železnicami, drugimi okraji naše dežele.

Prebivalci teh občin so torej v prvi vrsti poklicani, da podpirajo to podjetje. In v ta namen, da se z občinami in drugimi prebivalci Dolenjske o tej stvari dogovori, odšel je ces. svétnik Ivan Murnik najprej v Novo Mesto, kjer bode jutri, dné 10. avgusta, ob eni uri popoldne razprava o tej stvari. Od tod napoti se rečeni gospod deželni odbornik v Trebnje, kjer bode jednaka razprava dné 11. avgusta. Oba shoda sta važna za celo podjetje, kajti tu bode g. ces. svétnik I. Murnik razjasnil, na kake načine je to podjetje pospeševati, in potem se bodo Dolenjci imeli izjaviti, v koliko hočejo to podjetje podpirati, da se na podstavi teh vspehov potlej nasvetujejo nadaljni koraki v deželnem zboru. Posestniki onih zemljišč, po katerih pojde železnica, bodo se imeli izjaviti, v kake cene bodo odstopili zemljišče, koliko kamenja in lesa bodo dali v ta namen in koliko delnic bodo prevzeli. Vse to je treba najprej vedeti in dognati in na podstavi teh vspehov bode potem dalje delal deželni zbor. Vidi se, da sta oba shoda važna za našo Dolenjsko, in zato tudi pričakujemo, da bodo Dolenjci vse storili, kar more le količkaj pospeševati, da se čim prej uresniči dolgo željena dolenjska železnica. — Tekom tega meseca bode g. ces. svétnik Murnik v imenu deželnega odbora sklical enake shode v Višnji Gori, Velikih Laščah, Ribnici in Kočevji ter na podlagi teh vspehov poročal v deželnem zboru.

(Na Bled) pripeljal se je včeraj dopoldne s posebnim vlakom srbski kralj Milan s spremstvom. V hôtelu „Louisenbad“ pripravili so zanj deset sob; na Bledu ostane več dni. Okrajni glavar v Radovljici, marquis Gozani, peljal se je kralju do Trebiža nasproti. Na kolodvoru v Lescah sta ga sprejela blejski župan Mallner in grof Aichelburg. Kralj Milan praznuje dne 22. avgusta svoj 34. rojstni dan. — Tudi znani rodoljub češki in poseben prijatelj Slovincem, č. g. František Ekert, mudí se že nekaj dni na Bledu ter ostane še ta mesec.

(Deželnozborska volitev za velikovski okraj.)

Iz Celovca se nam poroča: Prvotne volitve volilnih mož končale so se za nas ugodno. V nemškem taboru velika poparjenost. Ako ne bo napravil „Bauernbund“, ki priporoča zeló priljubljenega liberalnega kmeta, delal zmešnjave, je zmaga naša. — Možje volilci, volite soglasno dné 14. t. m. v Velikovci priporočanega Vam kandidata, čast. gosp. Gregorja Einspielerja, ki je sin kmetskih starišev in vrl domoljub, ter bo neustrašeno zagovarjal Vaše pravice po geslu: Vse za vero, dom, cesarja! Bog in narod!

(Šišenska čitalnica) priredi v nedeljo dne 12. avgusta v proslavo 40letnega vladanja Nj. veličanstva cesarja Frana Josipa I. pri „Koslerji“ besedo, pri kateri bo svirala c. kr. vojaška godba peš-polka bar. Kuhn št. 17.

(Peš-polk št. 97, kralj Milan I.) prišel je danes popoldne iz Logatec v Ljubljano, odkoder odide dne 26. t. m. k vajam na Štajersko.

(Deželno-zborska volitev v koperskem okraju) vršila se bo dne 30. t. m.; volitve volilnih mož vršile se bodo med 12. in 18. dnem t. m.

(Vmeščen) je bil danes č. g. Josip Škofic na župnijo Zaplano.

(Slovenska ljudska šola v Trstu.) „Edinost“ poroča, da je tržaški deželni šolski svet načeloma potrdil prošnjo „Družbe sv. Cirila in Metoda“, da se odpre s prihodnjim šolskim letom v Trstu prvi razred slovenske ljudske šole.

(Letni izpit) na otroškem zabavišči pri sv. Jakobu v Trstu vršil se bo dne 14. t. m. ob 9. uri dopoldne.

(Nova brzojavna postaja) otvorila se je predvčerajšnjim v Borovnici.

(Očesna bolezen) je v Ljubljani popolnoma po-nehala. Bili so sicer posamezni slučaji te nalezljive očesne bolezni posebno pri otrocih, toda brez posebnih nasledkov za ostale stanovnike.

(Tatvina.) V Koslerjevi pivarni so neznan tatje ukrali nekaj nad 30 gl. — Neki postrežček prinesel je ljubljanski policiji dve zlati zapestnici, okovani z dijamanti, in srebrno zapestnico. Te stvari, ki so bile ukradene v stanovanji g. Eberla, našel je v robec zavite ob progi južne železnice.

Telegrami.

Dunaj, 8. avgusta. „Presse“ poroča, da bo bajé ban grof Khuen-Hédervary imenovan ogerskim ministrom za notranje stvari. Kot njegov namestnik v Zagrebu imenuje se oseški nadžupan, grof Teodor Pejačević, sin bivšega bana Pejačevića.

Berolin, 8. avgusta. „Nat. Ztg.“ je zve-dera, da se je z ruske strani pri cesarskem shodu povdarjalo, da Rusija nikakor ne misli z orožjem posredovati v Bolgariji.

London, 9. avgusta. Pri lordmayorjevem banketu je rekel Salisbury, da je namen vseh vladarjev zavarovanje miru. Pri prvih evrop-skih državnikih kaže se prepričanje, da je najbolje, ako se Bolgarija prepusti sama sebi. Anglija želi le neodvisnost Bolgarije; za Nem-čijo je Bolgarija nepomenljiva, Avstrija želi v Bolgariji „status quo“; Rusija želi kot naj-večje zadoščenje za hrabrost svojih vojakov, ki so krvaveli za prostost Bolgarije, cvetočo, zadovoljno Bolgarijo; nemški cesar visoko ceni splošnji mir. Salisbury je prepričan, da razgovor mej cesarjema daje carju, ki se je vedno javno in pošteno potegoval za najvišje mirovne interese, moč svojemu narodu na-rekavati svojo politiko ter priporočati veliko mirovno zvezo. Mir mej Nemčijo in Rusijo pomeni mir z Avstrijo in vsemi deželami, kjer je skrajna potreba, da se ohranijo se-danje razmere.

Poziv!

V slavnostnih dneh „Sokolove“ 25letnice bode mej dru-gimi točkami tudi veliki koncert, pri katerem bode sodeloval velik pevski zbor. V ta namen osnoval se je poseben odsek, da vse dotično za koncert priredi, in katerega naloga je na-tó delati, da se bode tudi v prisotnosti toliko gostov iz Češke, Hrvaške in slovenskih pokrajin sijajno izvršil. To bode pa le mogoče, ako bode pevski zbor močno zastopan, in v to svrhu vabi odsek vse gg. pevce, katerim je do tega, da častno na-stopimo pred našimi došlimi brati, da se pridno vdeležujejo pevskih vaj, ki so vsak torek in petek v čitalnični dvorani pod vodstvom gospoda Försterja.

Prihodnja skušnja bode torej jutri v petek, točno ob 8. uri zvečer.

Da gotovo pridejo vsi gg. pevci, prosí

o d b o r.

Tuji.

6. in 7. avgusta.

Pri **Mattéu**: K. grof Hohenwart, tajni svetnik, s so-progo, z Dunaja. — Pfeifer, finančni nadsvetnik, iz Trsta. — Fr. Snidersich z družino iz Trsta. — Schueck, zemljiški po-sestnik, iz Zagorja. — Karol Baumgartner, častniški namest-nik, iz Zagreba. — R. Oler iz Pulja. — A. Truden, Tonini, Cassani iz Trsta. — Popper, Hans, Dürr z Dunaja. — Deutsch z Ogerskega. — Ivan Pressel, stotnik, iz Istre.

Pri **Stonu**: Ogrinz, okrajni glavar, iz Maribora. — K. Ulrich, zasebnik, iz Gradca. — Fran Antonini, s soprogo, iz Italije. — Fischer, trgovec, z Ogerskega. — J. pl. Labas, okrajni predstojnik, iz Samobora. — Viljem Rodler, nadinženir, iz Lvova. — J. Kovačič, zasebnik, s Hrvaškega. — Dr. San-toro, profesor teologije, iz Spljeta. — Fran Angeli, nadčast-nik, iz Ljubljane. — Diltz, tovarnar, iz Nemčije. — Schinzi, Herrman, Bauer, Blümlein z Dunaja — Szanto, potovalec, iz Budimpešte. — Spintre, častnik, iz Kočevja. — Krušič, gim-nazijski profesor, iz Celja.

Pri **Bavarskem dvoru**: J. Hönigman, s soprogo, iz Kočevja. — J. Rant, z Gorenje vasi.

Tržne cene v Ljubljani

dné 8. avgusta.

	gl. kr.		gl. kr.
Pšenica, hktl.	5 85	Špeh povojen, kgr.	70
Rež,	4 22	Surovo maslo,	90
Ječmen,	4 22	Jajce, jedno	2
Oves,	2 76	Mleko, liter	8
Ajda,	4 55	Goveje meso, kgr.	56
Proso,	4 66	Telečje	50
Koruza,	5 85	Svinjsko	54
Krompir,	—	Koštrunovo	30
Leča,	12	Pišanec	40
Grah,	13	Golob	17
Fižol,	11	Seno, 100 kgr.	1 78
Maslo, kgr.	1	Slama,	1 96
Mast,	—	Drva trda, 4 mtr.	6 50
Špeh svež,	64	„ mehka, „	4 15

Izdajatelj: Matija Kolar.

Vremensko sporočilo.

Dan	Čas	Stanje		Veter	Vreme	Mokrina na 24 ur v mm
		barometra v mm	toplomera po Celsiusu			
7. u. zjut.	737 9	12.8	sl. szap.	del. oblač.	00.0	
8. u. pop.	738 6	21.0	sl. „vzh.	del. jasno		
9. u. zveč.	740 6	15.3	sl. „vzh.	jasno		

Nekoliko oblačno, Srednja temperatura 16.4° C., za 3.4° pod normalom.

Dunajska borza.

(Telegrafično poročilo.)

9. avgusta.

Papirna renta 5% po 100 gl. (s 16% davka)	81 gl. 85 kr.
Sreberna „ 5% „ 100 „ 16% „	82 „ 75 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	111 „ 20 „
Papirna renta, davka prosta	97 „ 35 „
Akcije avstr.-ogerske banke	871 „ — „
Kreditne akcije	314 „ 90 „
London	123 „ 40 „
Srebro	— „ — „
Francoški napoleond.	9 „ 78 1/2 „
Cesarski cekini	5 „ 81 „
Nemške marke	60 „ 25 „

Št. 5041./888.

Naznanilo.

Zaradi glavnega snaženja uradnih pro-storov ostane deželna- in zemljišno-odvezna blagajna kranjska dné

16., 17. in 18. avgusta

t. l. strankinemu prometu zaprta.

Od deželnega odbora vojvodinje Kranjske.

V Ljubljani dné 6. avgusta 1888.

Janez Dogan,

mizarski mojster v Ljubljani na Dunajski cesti št. 15, (Medijatova hiša)

priporoča svojo dobro vrejeno zalogo raznovrstne

hišne oprave,

politovane in likane: altarne podstavke po 5 gl. 50 kr., divane, garniture, modroce na peresih po 10 gl., žimnate modroce po 20 gl., vozičke za otroke, okvire za svete in posvetne podobe

po mogoče nizkej ceni.

Tudi prevzema vsa mizarska in stavbena dela.

Cenilnik s podobani zastonj in franko.

Brata Eberl,

izdelovalca oljnatih barv, firnežev, lakov in napisov.

Pleskarska obrt za stavbe in meblje.

Ljubljana,

za Frančiškansko cerkvijo v g. J. Vilharja hiši št. 4.

priporočata prečast. duhovščini in p. n. občinstvu vse v njihju stroko spadajoče delo v mestu in na deželi kot znano rečno fino delo in najnižje cene.

Posebno priporočilne za prekupce so oljnaté barve v ploščevinastih puščah (Blechbüchsen) v domačem lanenem oljnatem firneži najfinije naribane in boljše nego vse te vrste v prodajalnah.

Cenike na zahtevanje.

Umrli so:

7. avg. Filip Stein, grajščak, 54 let, v bol., vnetica možgan.

Darilec pridni šolski mladini, zlasti letos jako primerno in spominljivo, je knjžica: „Zlatomašnik LEON XIII.“ (s podobico). Dobiva se po 6 kr. — 50 iztisov vkup po 5 kr. v Ljubljani pri „Katoliški družbi“, Stari trg št. 13. Po ravno isti ceni „Papeževa nezmo-gljivost“.

Zobolek, prašek in pasta za zobe

preč. oo. Benediktincev opatije Soulac (Gironde).

Dom MAGUELONNE, priyor.

Največje odlikovanje: dve zlati svetinji: Bruselj 1880, London 1884.

Iznajdeno leta 1373 po priyorji Pierre Boursaud.

Vsakdanja raba zoboleka oo. Benediktincev (po nekoliko kapljic na vodi) ozdravi in zabrani gnjilobo zob, jih obeli in utrjuje; okrepcuje in popolno ozdravi celjusti.

Zares močno ustrezemo našim p. n. čitateljem, opozoruj na to starodavno ter prekoristno iznajdbo — najboljši in edini lek proti zobobolu.

Tvrda **SEGUIN** Bourdeaux

(Francija) Rue Croix de Seguey 106 & 108.

Ustanovljena leta 1807.

Dobiva se v vseh lekarnah in prodajalnicah dišav.

(2)

OTOMANE,

!!gl. 38 a.v.!!

(glej podobo), naj-bolj praktično, elegantno, moder-no in priljubljeno tapecirano pohiš-tveno orodje, pre-oblečeno z moder-nim in močnim blagom in popol-

no pozamenterijo, to je s čopi in dolgimi franžami iz blaga, izdeluje po — 38 gold. a. v. — zajamčeno dobro in solidno narejene

Anton Obreza,

tapecirar in dekoratér

v Ljubljani, Šelenburgove ulice št. 4.

Uzorec blaga resnim kupcem franko na razpolago. Vsa v mojo stroko spadajoča dela v mestu in na deželi izvršujem najceneje. — Modroce na peresih (Federmadratzen) 10 gl. in višje. — Preč. duhovščini priporočam kot špecialiteto: altarne preproge.

Ceniki s podobami zastonj in franko na zahtevanje.

Katoliška Tiskarna

priporoča raznovrstne

vizitnice

po nizki ceni.

Odgovorni vrednik: Ignacij Žitnik.

Tisk „Katoliške Tiskarne“ v Ljubljani.